

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9534** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по предявена чрез адвокат – пълномощник на П. Д. Й. искова молба, вх. № 33163/01.10.2021 г., срещу АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, за обезщетяване на имуществени вреди, на основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл., в размер на 13 800 лева, заедно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 01.10.2021 г., както и мораторни лихви за периода 04.02.2019 г., до 30.09.2021 г., в размер на 3 718, 33 лева.

В съдебно заседание ищецът лично и с помощта на упълномощен адвокат поддържа исковата молба и претендира присъждане на направени за водене на делото разноски, за които представя списък.

Ответникът – Агенция по вписванията не е представляван и не е заявил становище. С молба от 22.12.2021 г. упълномощен юрисконсулт е представил заверен препис на извлечение от месечна ведомост, за размера на основната заплата към м. 08.2017 г. Не е заявена претенция за юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерен размер на претендираното от ищеца възнаграждение за адвокат.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за безспорно установено от

фактическа страна следното.

П. Д. Й. е заемала по служебно правоотношение длъжността „директор“ на Дирекция „Информационно обслужване и технологии“ в Агенцията по вписванията. Със Заповед № ЧР-01-732/11.08.2017 г. органът по назначаване е прекратил правоотношението, но заповедта е била отменена с влязло в законна сила на 04.02.2019 г. Решение № 2949/02.05.2018 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 10523/2017 г. След отмяната за заповедта ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност, със заповед от 08.02.2019 г., но с друга заповед от същата дата служебното правоотношение отново е било прекратено по инициатива на органа по назначаване, срещу уговорено обезщетение.

От представените заверени преписи на писмени доказателства се установява още, че: по време на шестмесечния период на исковата претенция (14.08.2017 г. – 14.02.2018 г.) П. Й. не е работила по трудово и/или по служебно правоотношение; размерът на основната заплата за определяне размера на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. е 2 300 лева и този размер не се оспорва от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Исковата молба, така както е дефинирана по - горе е процесуално допустима за разглеждане, относно претенцията за обезщетение, на основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 ЗДСл. – за времето, през което П. Й. не е заемала държавната служба, поради незаконосъобразното уволнение, но не повече от шест месеца - от 14.08.2017 г. (датата, посочена в отменената Заповед № ЧР-01-732/11.08.2017 г. като начална за прекратяване правоотношението), до 14.02.2018 г.

Исковата молба е основателна.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. установява правото на държавен служител, заповедта за прекратяване служебното правоотношение с който бъде отменена от Съда, да получи обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Основната заплата, по смисъла на чл. 104, ал. 1, изр. първо и чл. 67, ал. 1 ЗДСл. се явява всъщност сумата от 2 300 лева, определена и със заповедта от 08.02.2019 г., с която ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Изчисленото по този начин, в съответствие с нормата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. обезщетението, което ответникът дължи на ищеца за „цялото време, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца”, е в размер на общо 13 800 лева. От страна на ответника не е направено възражение, съответно – не са представени доказателства за намаляване на претендираната с исковата молба сума, с получено преди това, на основание чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗДСл. обезщетение. С оглед на това Съдът определя дължимото от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1, изр. първо ЗДСл. на 13 800 лева. Върху така определения размер ответникът дължи и заплащане на законните лихви, които в случая ненужно са диференцирани от ищеца като мораторни (от 04.02.2017 г. – влизане в сила на съдебното решение за отмяна на уволнението, до 30.09.2021 г. – датата, предхождаща предявяването на исковата молба от 01.10.2021 г.) и законни.

Определянето на лихви върху обезщетение не е уредено в ЗДСл., поради което за процесния случай са приложими нормите на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите. Както вече се каза, заповедта за прекратяване на служебното

правоотношение е отменена от Съда като незаконосъобразна, с влязло в законна сила на 04.02.2019 г. решение и това е денят, от който длъжникът Агенция по вписванията, при положение, че не е погасил доброволно задължението си е изпаднал в забава. В същия смисъл е и т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. Законните лихви върху обезщетението следва да бъдат начислявани, считано от 04.02.2019 г., до окончателното изплащане.

Уважаването на исковата молба поражда за ответника и задължението (чл. 143, ал. 1 АПК) да възстанови на ищеца разносните за водене на делото, които всъщност представляват заплатено на адвоката възнаграждение от 1 980 лева.

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА да заплати на П. Д. Й., ЕГН: [ЕГН] сумата от 13 800 лв. (тринадесет хиляди и осемстотин лева), на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за времето от шест месеца, през което не е заемала държавна служба, в резултат на отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-01-732/11.08.2017 г., издадена от изпълнителния директор на същата агенция, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.02.2019 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА да възстанови на П. Д. Й., ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 1 980 лв. (хиляда и деветстотин, и осемдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: